

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Farende Folk

Citation: Drachmann, Holger: "Farende Folk", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 307. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann12tom-shoot-workid56348/facsimile.pdf> (tilgået 09. december 2023)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

FARENDE FOLK

De løbende Vande har liden Rast
men stille Slots-Søen staar;
den farende Ridder er kommen hjem
at se til sin Fædrenegaard.

Taarne og Tinder er sunket i Grus,
saa stille Slots-Søen staar;
den farende Ridder er kommen hjem,
han søger den Kirkegaard.

Thi inget Tuc kan rumme saa mangt,
som den, der er hvælvet her:
han klapper med Glavind paa Gravens Vold
og hvisker: Min Hjertenskær!

O kan du mig nævne i Verden det Sted,
hvor værd er at bygge og bo,
og kan du mig vise paa Jorden den Krog,
hvor farende Folk finder Ro?

Mit Kongedømme laa højt paa Fjæld,
og vid var mit Ævne og Magt;
mit Kongedømme blev bragt til Fald
jeg selv har det ødelagt.

Dog springer i Skoven den stolte Hjort
og Ulven skærper sin Klo. —
De trætte finder i Jorden Fred,
De farende Folk ikke Ro.

Den store Dønning i Havet gaar
men Søen i Skoven er smul. —
Nogle skal lægges i fredlyst Grav
og nogle paa Stejle og Hjul.

Og om jeg lagdes i fredlyst Grav
med Græstøv over mit Bryst;
min Sang vilde vælte den tunge Tørv,
jeg sprængte mit Bur med min Røst.